

Előfizetési árak:

Egy évre . . . . . 4 forint
Fél évre . . . . . 2 forint,
Negyed évre . . . . . 1 forint.

Szerkesztőség:

Kuraparti utca 31. szám, hova a lap szerkesztéséhez küldendő kérések és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETI KÖZLÖNY.

Megjelen minden szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:
SIMA FERENC.

Egyes szám ára 8 krajczár.

Hirdetésekre nézve

A lap hátsó oldala 40 helyre van beosztva, egy hely ára helyegydíj nélkül 90 kr. Helyegydíj minden beiktatástól külön 30 kr.

„Nyiltér”-ben

minden egyes sor költsége 30 kr. Bőrszerűen levélnek csak ismert kezektől fogadtatnak el. Kéziratok vissza nem adnak.

Vasutügyünk.

Végre lejött a kormánytól a vasut építési engedélyokmány. — Erre vártunk, sőt utóbb már minden oldalról sürgette a vasutügyi végrehajtó bizottság a kormányt, hogy a miniszter-tanács által még június közepén hozott határozat értelmében a szentes-kunszentmártoni vasut építésére vonatkozó engedély-okmányt adja ki; mert, mint azt lapunk múlt számában egy rövid hírben írtuk, addig az építés ügyét tovább fejleszteni nem lehet.

Végre tehát megérkezett ez is. Most már a kormány által kiadott engedélyokmány alapján beszélhetünk arról, hogy mi az az áldozat, mit a kormány meghoz a szentesi vasut létesítése érdekében.

Ha tekintetbe vesszük, hogy a kormány nekünk 100 ezer forint ad a vasut építési költség fedezésére és nem kíván érte egyebet, csak azt, hogy ezen összegért Szentes a postát szállítsa, míg a tenyő-kunszentmártoni érdekeltiségnek 12 kilométerrel hosszabb vasutjához csak 80 ezer forint járult a kormány és ezért nemcsak posta-szállítást, de az összeg erejéig törzsrészt is vár, — akkor mi egész meglepéssel hajlíthatunk meg a kormány atyai jó akarata és áldozatkészsége előtt. A mi építési engedély-okmány kiadása is azért húzódtott, halasztódott eddig; mert a kormány nekünk is ugy akarta adni a 100 ezer forint, hogy szállítunk érte ingyen a postát és e mellett adjunk érte 100 ezer forint törzsrészt. — Ezt a végrehajtó bizottság nem fogadta el, s hála Istennek, volt hatalmas támogatónk, ki Szentes érdekében forciozta az ügyet a kormánytól, s így értük el, hogy részünkre egészen más feltétel mellett adott meg az állami segély.

Köszönet érte a kormányt, köszönet érte azoknak, kik lelkesült odaadással fáradoztak e sikerért!

Még a tenyő-kunszentmártoni érdekeltiséggel kell rendbe jönnünk és azután kezdődhetik az építés.

Szakemberek véleményét mondjuk, hogy ha Szentes az építés iránt még oly időben szerződik, hogy a vállalkozó szeptember közepén hozzáfoghat az építéshez, az esetre a vasut még ez évben átadható a forgalomnak; mert ezen építésnél a legtöbb időt az indóház építése veszi igénybe, s annyi tény, hogy az ez évben semmi szinalatt nem építhető már föl; de az indóházat a felépítésig — a vasut forgalomban tartása érdekében — egy barakkal lehetne helyettesíteni, s így egy barakkház mellett még ez évben át lehetne adni a vasutat a forgalomnak.

Csak most már egy percet sem vesztve, járjon el a végrehajtó bizottság, s akkor mégis valószínű, hogy az ez év első napjától kezdve hirdettünk, hogy ez évben még meg lesz a vasut!

A mi az építési összeg finanszírozását illeti, ugy látszik, hogy az is teljes sikerrel lesz keresztülvihető. — A végrehajtó bizottság ugyanis a földhitelintézetnél tett lépéseket a szükséges kölcsönök beszerzése érdekében.

Az eddigi lépések eredménye az, hogy a földhitelintézet hajlandó lesz Szentesnek 275 bis 300 ezer forint kölcsönt adni, a város földbirtokainak lekötése mellett, — 94-41 érfolyammal, 5 $\frac{1}{2}$ tőke kamat törlesztéssel 34 évre. — Ez oly feltétel, hogy ha ezt keresztül vihetjük, az esetre azután csakugyan ugy fog a vasut kiépülni, hogy ez semmi terhet nem ró Szentes városára. — Erről egyébiránt majd jövőre.

Városi közgyűlésből.

A budapesti országos kiállítás megtekintése végett hazánk fővárosába érkezett francia vendégeknek Szentesen miként leendő fogadtatása céljából városunk képviselő testülete f. hó 10-én népes közgyűlést tartott.

Sarkadi Nagy Mihály polgármester előterjeszté, mely szerint a francia nemzet kitüntetője Lesseps Ferdinánd, a jelen század ezen legnagyobb technikusának vezérlete mellett, Magyarországra jönnek, hogy a budapesti kiállítást megtekintésük s ez alkalomból Magyarországon körutat tesznek és meglátogadják városunkat is.

A kitűnő vendégek f. hó 18-án érkeznek meg s amennyiben már társadalmi ton mozgalom indult meg, hogy a nagy nevű francia vendégek miként fogadtatassanak, előterjesztette a lapunk múlt számában már közölt fogadási programot s kérte a közgyűlést, hogy azt tegye magáévá.

A polgármester ezen előterjesztése után, miközben fölolvastatták Jókai Mór és Pulszky Ferencnek, mint az irók és művészek társaságának elnökei által a franciák jövetelét tudató levele, Kristó Nagy István állt föl s általános lelkesültséget keltő beszéd mellett tette azon indítványát, hogy: a város a franciák saját vendégül tekintse és fogadtatásuknál sem költség, sem fáradságot ne kíméljen.

Ugyaníly értelemben szölt Udvardi Sándor is, majd Kiss Zsigmond állt föl és egy nagyobb szabású s általános nagy lelkesültséget keltő beszédben adott kifejezést azon kitüntetésnek, mely városunkat a franciák idejvetelével érte. Ezen többször zajos éljenzéstől megszakított beszéd után a közgyűlés egyhangu lelkesültség között mondta ki a határozatot, hogy a franciáknak kitüntető látogatására Szentes város igazai vendégszeretettel kíván válszolni. A tanács megbízott, hogy a társadalommal karöltve, mindent megtegyen a látogatás teljes sikeréért.

Ezen közgyűlés után Sarkadi polgármester a képviselő testület megbízásából f. hó 11-én, a francia és velők érkező magyar vendégek fogadtatásának rendezése tárgyában a városi tanács, a képviselő testület és társadalmi egyénekből népes értekezletet hívott össze.

Mintán az értekezlet előját a közgyűlés által elfogadott program szerint ismertette és bejelentette, hogy a várva-várt kedves vendégek nem mint előzetesen tervezve volt, e hó 17-én, hanem 18-án délután fognak — Mágocsról hozzánk megérkezni: — felkérte az értekezletet, hogy a program szerinti fogadtatás sikeres kivihetése tekintetéből, egyes tisztviselők előktele alatt, albizottságot alakítson.

Az albizottságok, midőn az alábbi névsor szerint megalakultak, Kiss Zsigmond indítványa folytán még egy diadalívnek — a népnepélyhez vezető uton — leendő felállítására határozatotott el és megbízott előköl polgármester, hogy az ünnepegy mikénti lefolyását tartalmazó részletes programot ki nyomtatván, minél terjedtebb módon tessese közhírré, hogy a közönség kellő időben tájékozva legyen.

A végrehajtási bizottságok következőleg alakultak meg:

Szállásolási bizottság:

Szásas János pénztárnok elnökle alatt: Hoffer Antal, Biró Ferenc, Pap Imre, Szabó Menyhért, Pap Antal, Böszörményi Károly, Nagy Ferenc, (kereskedő), id. és ifjú Váradi Lajos, Mésai Ferenc, Szabó Lajos, Kovács Lajos, Németh Lajos, Bóna Sándor, Körtvélyesi Sándor, Varga Ferenc, Bogyi Antal, Dr. Hódi János, Kókay Pál, ifj. Sule Lajos, Horváth János, Dr. Mátéffy Ferenc, Kabai Endre, Beszédes István, Magyar Elek, Bartha Kálmán, Dr. Lakos Imre, Rusicky Richárd, Mikee Ödön, Tóth Gyula, Tóth Kálmán, Szénássy Ferenc, Tergenyeyi Ferenc, Szántó János, K. Nagy Imre, Rác Bálint, Győri Ferenc, Máhr Kázmér.

Diadalív készitési és díszitési bizottság:

Abafly Zsigmond városi mérnök elnökle alatt: Borzemszky Vitold, Kiss Zsigmond, Kristó N. István, Sima Ferenc, Balogh János, Zolnay Károly, Szabó Menyhért, Kölber Mihály, Dósa Elek, Pólya Ferenc, Szeder János, Tarnóci Mihály, Gieszföld Imre, Zsoldos Ferenc, Farkas Gedeon, id. Temesváry Antal, Aradi Kálmán.

Népnepélyt rendező bizottság:

Szántó Lajos elnökle alatt: Toth Árpád, Katkies Gyula, Mihálovics János, Hódi Pál, Szabó Menyhért, Magyar Elek, Sz. Nagy Kálmán, Szénássy Ferenc, Pap Lajos, Sule Lajos, Burián Lajos, Ba-

lázsovics Norbert, Hankisz János, Mikee Ödön, Rambovsky Jenő, Dr. Hódi János, Négyesi László, Horváth János, Soós Albert, Nyíri Gyula, Molnai Bálint, Pataki Imre, Dömsödi József, Soós Ferenc, Józai András, Borbély Lajos.

Faklyásmeneti bizottság:

Aradi Kálmán főkapitány elnökle alatt: Szabó Ignác, Szabó Zsigmond, Molnai Bálint, Babós József, Somodi Sándor, Pap Imre, Sárdi János, Fekete János, Dózi Lajos, Nyíri Sándor, Varsányi Sámuel, Soós Antal, Tancs József, Albertényi Antal, Hoffer Antal, Ónody Géza, Burián Lajos, Balázsovics Norbert, Dózsa Béla, Borsos Lajos, Mihálovics János.

Előfogatok beszerzésére.

Nagy Imre tanácsnok elnökle alatt: Kanász Nagy Imre, Kristó N. Imre, Pap László, Vajda Sándor, Szűcs Dániel, Beke Kálmán, Egri Szilágyi János, Kálmán Mihály, Kristó N. Antal, Héjja Ignác, Csucs Antal, Nagy József, Sarkadi N. Ferenc, ifj. Vecseri János, Hódy János, Pataki József, Gieszföld Imre, Czukor Emil, Bálint József, Biró István, Kátai Pál András, Körögyi József, Mésai András, Udvardi Sándor, M. Farkas József, Mezei Mór.

Bandérium beszerzésére:

Ónodi Lajos főjegyző elnökle alatt: Kristó Nagy Imre, Biró József, M. Farkas József, P. Barta József, Bálint János, Csucs Lajos és János, Aradi István, Jámor Nagy István, Piti Imre, ifjú Piti Pál, Horváth István, Kátai Pál János, Czákó Imre, Sarki Molnár Antal, D. Szilágyi Sándor, H. Szabó Ferenc, és Sándor, Polgár Sámuel, Kristó Nagy Antal, Kálmán István, Kürti János, Sarkadi N. Mihály (biztos), Soós Ferenc, Beke Kálmán, F. Nagy István, Kamocsay János, Nagy József, Aradi Kálmán.

A fogadtatási ünnepegy teljes programját holnap adja ki az ünnepegyt rendező bizottság, mely a társas egyletnek, a szomszéd hatóságoknak is meg fog küldetni s falragaszokon is közzé lesz téve.

A franciák Magyarországon

Hazánk gyorsan fejlődő fővárosa: Budapest, örök emlékül napokat élt aug. 9. 10. 11. és 12-én. A nagy francia nemzet legkitűnőbb fia, számára mintegy negyvenen, voltak e napokon a magyar főváros és a magyar nemzet vendégei, kik az irók és művészek társaságának meghívására az országos kiállítás megtekintése s a magyar nemzetnek saját tüzelyénél leendő megismerhetése végett jöttek el hozzánk.

Fontos dolog ez ránk, különösen magyarokra, kik csak az utóbbi időkben kezdünk odaemelkedni, hogy a művelt külföld előtt is számot teszünk, mely pedig csak nem régen is még ugy tűntette fel hazánkat, mint ahol a nyugoti civilizáció megszűnik s a kelet barbársága kezdődik; mert ebben két lovagias és szabadságról lángoló nemzet egymásbéli közeledését látjuk. S e jó baráti közeledés csak nyer jelentőségében, ha tudjuk, hogy azok, kik e viszonyt erősebbé, szilárdabbá tenni igyekeznek: a francia nemzet legkitűnőbb férfiai, kik között ott látjuk még a bécsi francia nagy követet: Foucher de Careil gróft is!

A főváros, az ország s minden igaz magyar a lelkesedés, az öröm árjában uszik; mert tudja, érzi, kiket üdvözöl falai között s hogy ezek mit képviselnek.

A nyugati civilizáció, a műveltség és szabadság küldöttei: a nagy francia nemzet fia! Ezek nevében jöttek el hozzánk, hogy ünnepegyben beiktassák hazánkat a művelt államok sorába.

Legyenek hát üdvözölve általunk is szeretett hazánkban!

A francia vendégek megérkezése és fogadtatásáról, amennyiben lapunk szűk tere engedi, a következőket írhatjuk:

A franciák ünnepegy fogadtatása Szobon kezdődött; ide érkezett előnk Budapestről az „Iris” személyszállító gőzös, mely a Dunagőzhajózási társulatnak egyik legszebben berendezett hajója.

A franciákat hozó villámvonat 4 óra 15 perckor rohogott be a pályavárba és két vagonból, a budapestiek és szobbiak lelkes éljenzése között, kiszálltak a francia vendégek, száma 38-an, kiket eddig Szemere Attila, az irók és művészek körének igazgatója és Turr tábornok vezettek.

A kiszállás után a francia vendégek és az előfogadásra kiküldött bizottság Lucenbacher Pál vendégszerető házába ment addig, míg máhájukat a vasutról a hajóra szállították.

Ez alatt a falu népe ünnepegy ruhába öltözve, a

partra gyűlt s taracklövészekkel és lelkesült éljenzéssel becsátta utra a 7 óraker megindult hajót, a melynek földéltét vendégeink foglalták el, becsát intve s magyar éljenzéssel kiáltva a kendőt lobogató éljenző lakosoknak.

A hős reggeli idő dacára a legtöbben az egész utat a földéltzen töltötték, hogy onnan éljenzék a szép kilátást. A földéltzen és bent a hajó nagytermében egyes csoportok képződtek, melyekben természetesen nem folyt egyébről a beszéd, mint a Magyarországon töltendő szép napokról. A franciákat nagyon meglepte a gazdag program, és egyikük azt jegyezte meg arra: „Hiszen mi franciák csak értünk az élet művészetéhez, de az, a mit önök nekünk nyújtani készülnék, az több a soknál, azt mi önöknek soha sem hálálhatjuk meg!”

Vendégeink nem győzték elegendő nézni a Duna két partján húzódo pompás vidéket.

Vácon ünnepegyes fogadtatásban részesíték a franciákat. Bak Domokos üdvözölte őket a város nevében s pompás koszort nyújtott át nekik. A franciák nevük aláírásával ellátott köszönőlapot adtak érte a váciaknak.

Rövid megállapodás után a hajó a váci nép lelkes éljenzése között indult el Budapest felé. A parton mindenfelől üdvözöl csoportok állottak, éljenzve, kendőket lobogtatva.

Tíz óra felé ért az „Iris” a főváros határába. Lassan haladt ettől fogva, hogy vendégeink gyönyörködhesse a táj szépségében. Különösen kettő lepte meg őket, a mint a hajó a Margithid alá ért, a minnek kifejezést is adtak: Budapest gyönyört felkve és az a ragyogó palotásor a Duna két partján.

A partokon beláthatatlan néptömeg várta a hajót. Budapest még nem látott ilyen fogadtatást. Harogva éljenzett a tömeg, a mint a hajó a lánchidat elhagyta és a kiszálló helyhez közeledett.

Végre kikötött a hajó. A vendégek fölléptek a kikötő-hidra. A parton állók örömrivalgással fogadták. Elöl az őz Lesseps földeten föl állott meg és meglátva nézte a szívvels barátságát a hatalmas kitörésű. Végre lecsillapult a zaj. A budapesti előfogadó bizottság, Pulszky Ferenc, Gerlóczy Károly, gr. Zichy Jenő, Ország Sándor és mások előléptek és Pulszky Ferenc a következő beszéddel üdvözölte a francia vendégeket:

„Uraim! Mi magyarok megértettük, hogy napjainkban a nemzetek jövője attól függ, minő előhaladást tettek az ipar, művészet, irodalom és közoktatás terén, és bátran ez utra léptünk. Kiállításunkban kitévők e működések szerény mutatóit és meghívunk önöket, hogy szemtanúi legyenek ama törekvésünknek, a mely följosítson arra, hogy a nyugot polgárosult népei közt helyet foglalhassunk. Önök nemes előzékeséggel válaszoltak meghívásunkra; (Éljenzés) itt látom Franciaország genuszának képviselőit, (Éljenzés) a kik jelenlétükkel megtisztelnek és önök élen a nagy franciát, kinek nevét két félgömb dicsoiti. (Élénk hosszas éljenzés.) Isten hozta önöket uraim! üdvözölöm önöket a magyar irók és művészek társasága nevében ama fölkiállással, a mely miadig viszhangot kapott az egész művelt világban: Éljen Franciaország!”

A zajos tüntetés a beszéd végeztével ismétlődött. Majd Gerlóczy alpolgármester üdvözölte őket a főváros nevében francia nyelven.

A polgármester szavait is hosszantartó lelkesült éljenzés követte, a melynek esillapultával újból Lesseps emelt szót. Lesseps, a ki a váci koszort tartotta kezében s kin ugy, mint honfitársain, a mely meghatottság tükrözött vissza, a szobbi kiszállásnál kapott bokrétkára vonatkozva szölt: „Ma reggel, — ugymond — midőn a vonatról leszálltunk, Magyarország és Franciaország testvérsülésének jelvényét nyújtották át nekünk, barátsággal; szeretettel fogadtak, a mit mi viszont meyen érünk. Fogadják köszönetünket a rokonszenves, szives fogadtatásért. Éljen Magyarország és Franciaország egyesülése, testvérsége!”

Ezután a bizottság elszállította a vendégeket, rövid pihenést adva nekik délig, a mikor az irók és művészek társasága reggelit adott a vendégek tiszteltetére a kör helyiségében.

A reggelire a franciák teljes számmal megjelentek. Az utolsó fogásnál Lesseps emelt szót Megemlékezett a magyar vendégszeretetről, hangsúlyozta, hogy a franciákra nagyon fontos a magyarok barátsága; kérte a magyarokat, hogy ezt a barátságot tartsák meg továbbra is számokra. Lelkes éljenzés hangzott föl szavaira.

Reggeli után azonnal a kiállításba hajtatták vendégeink, a hol Matkovics elnök üdvözölte őket a kiállítás bizottság nevében. Üdvözöl szavaira Lesseps válaszolt.

